

ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Սուսին փոխ ու Չարին,
 Կայ եւ Ճիւղն ու Բարին,
 Կայ եւ Սէրը մաքուր,
 Եւ Գութը իբրեւ փոյր,
 (Մարմնացած զրարքուն)
 Հիւանդին վրայ հակած,
 Կայ Մայրը մըշտարքուն
 Ինչպէս վարդ մը ծաղկած
 Մանուկի մ' սընարին:
 Ամէն ինչ, Ճիւղն ու Սուսն,
 Բարին, Չարն, Սէրն ու Գութն
 Նոյն ակէն կը ծագին,
 Կը դառնան նոյն ակին:

ՔԱՌԵԱԿ

Ի՜նչ լաւ է այսպէս յալիսենական
 Քունէն արթննալ,
 Արեւուն նայիլ, սիրով հըմայութիլ,
 Այբիլ, մոխրանալ:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Բացաւ անոնց ականոզիր,
 Հոն կաթեցուց պուտ մը երկինք:
 Գետին ինկան, երկրպագին
 Ոյդ Անծանօթ մեծ Տեսիլքին:
 Ակնարկներով աղերսարկու՝
 Մէկը՝ Անոր, միւսն՝ իրարու.
 — «Տէ՛ր, հին փառացդ նոր ծործով հիր
 Դու այս գիշեր առ մե՛զ ազիր»:

Իսկ Անծանօթն՝ եթերայա՛ծ
 Թնւեր առաւ վերասրլաց.
 Անոնց թողով ողջոյնն յետին,
 Որ Իր մասին ա՛լ չհրկմտին:

ՀՄԱՅԵԱԿ ԳՐԱՆԵԱՆ

(Պէյուք, Ապրիլ 1962)